

РЕШЕНИЕ

№ 467

гр. Р., 08.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – Р. в публично заседание на тринадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Галина Магардичиян

при участието на секретаря Маня Пейнова
като разгледа докладваното от Галина Магардичиян Гражданско дело № 20234500100603 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 274 ал. 1 КЗ/отм/ вр.чл. 213 от КЗ/отм./.

Ищецът ЗК“ Л.И.“АД – гр.С. твърди, че на 13.06.2015г около 22.15 часа в Германия при движение по Ховерщрасе, в посока Обервердер Дамм, идвайки от Ховерщрасе номер 50, се движел лек автомобил марка „Ауди“, модел 80, с рег № ***, управляван от А. А. А., при движение с превишена скорост, малко преди разклонението Ховерщрасе/Обервердер Дамм губи контрол, като първо тръгнал в насрещното платно, а след това се ударил в лек автомобил“ Ауди“, модел А4 с рег № ***, който бил паркиран напреко на пътното платно. След извършена проба на водача А. А. А. е отчела 1.55 промила на хиляда алкохол в кръвта, при извършена кръвна проба е отчетен резултат от 1.78 промила на хиляда алкохол в кръвта. Водачът на „Ауди“ предизвикал ПТП не е представил свидетелство за правоуправление. Не е установена техническа повреда, която може да е причина за инцидента. Към 13.06.2015г. за л.а. „ Ауди А 80“ с ДК № *** е имало валидно сключена застраховка „ Гражданска отговорност,, на автомобилистите – застрахователна полица № ***. Ищецът платил на застрахователя на лицето, чийто автомобил е претърпял щети чрез застрахователния посредник „А.Х.“АД на 25.01.2021г сумата в размер на 13 504.31 евро/ представляваща в левова равностойност 26 412.13лв/, явяваща се обезщетение за вредите от ПТП. Ищецът счита, че съгласно чл.213 от КЗ / отм. / встъпва в правата на увреденото лице срещу причинителя на вредата и с настоящия иск упражнява правото си на регресен иск срещу ответника, който не е възстановил платеното обезщетение. Иска от съда да постанови решение, с което да осъди ответника да заплати сумата от 26 412,13 лева, представляваща стойността на изплатеното застрахователно обезщетение, сумата от 6 031,25 лева – мораторна лихва върху главницата, считано от 01.08.2017г. до 16.10.2019г., ведно със законната лихва, считано от деня на предявяване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане, като претендира и разноските в съдебното производство.

Ответникът А. А. А. не е депозирал писмен отговор по реда и в срока по чл.131 ГПК. Впоследствие по делото е депозирано становище от процесуалния представител на ответника с доводи, че искът е погасен по давност, претенцията е с неоснователно завишен размер, налице е съпричиняване на вредите от 50 %, предвид факта на неправилно паркиране на увредения автомобил. Застрахователят не е имал задължение да заплати обезщетение на увреденото лице, респективно ответникът не е пасивно легитимиран по предявеният иск. В хода на производството се правят възражения, че застрахователният договор е сключен от ответника с нелегитимиран от застрахователя брокер, което го прави нищожен.

Съдът, като взе предвид твърденията и възраженията на страните, и след като обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното :

На 13.06.2015г., ок. 22.15 ч., в гр.Х., ФР Германия, с управлявания л.а. „Ауди 80“ с ДК № ***, в резултат на движение с несъобразена скорост и след употреба на алкохол, ответникът А. А. А. навлязъл в платното за насрещно движение и се блъснал в паркиран до пътното платно л.а. „Ауди А 4“ с рег.№ ***, собственост на Ч.А.. В резултат на настъпилото ПТП на автомобила на последния били нанесени материални щети, с искане за обезщетяване на които той се обърнал към своя застраховател „А.Х.“АД. По заведената щета № 0000-1509-15-604589 застрахователното дружество извършило проверка, при която установило / вкл. от документацията по образуваното срещу А. А. наказателно дело/, че ответникът е управлявал процесното МПС с концентрация на алкохол в кръвта си 1,76 промила, с превишена скорост и без валидно свидетелство за правоуправление на МПС, кат.В. Съгласно изготвената от вещо лице - оценител на МПС М.Й., експертиза, ремонтните разходи на констатираните щети по автомобила на Ч.А. възлизат на 23 336,61 евро, с вкл. ДДС от 19 %, а обезщетението за пропуснато ползване е 65 евро на ден / за 14 дни; тъй като ремонтните разходи надхвърлят възстановителната стойност на автомобила / изчислявана преди настъпване на щетата и включваща стойност на заменящ автомобил от същия вид, качество и състояние/- 14 500 евро, е налице тотална щета. Увреденото лице Ч.А. обаче ремонтирало щетите по автомобила си, удостоверено пред застрахователя от в.лице Й., който констатирал, че автомобилът е в изправност, след ремонт в рамките на 13 работни дни. Поради което и „А.Х.“АД изплатило на собственика на лекия автомобил обезщетение, представляващо цената на извършения ремонт - 11 413,10 евро, и за дните на пропуснато ползване – 826 евро.

На 18.08.2015г. и на 22.09.2015г. застрахователното дружество – кореспондент „А.Х.“АД отправило искания към ищеца ЗК“ Л.И.“АД, в качеството му на застраховател на деликвента, за заплащане на изплатеното от него обезщетение за вредите, причинени на застрахования при него л.а., собственост на Ч.А., като представил фактура № 107448 – за сумата 12 554,01 евро/ за изплатено застрахователно обезщетение 11 413,10 евро и разходи-посредническа такса 1 141,32 евро /, и фактура № 108108 – за сумата 949,90 евро / стойността на пропуснати ползи за 14 дни по 59 евро по време на ремонта – 826 евро, и посредническа такса 123,90 евро/, или общо 13 505,31 евро.

Ищцовото дружество завело щета № 0000-1509-15-604589, по която била извършена проверка, и изготвени доклади – на 31.08.2015г. и на 23.09.2015г.,

със становище, че настъпилото на 13.06.2015г. ПТП представлява покрит риск от условията на валиден застрахователен договор, застрахователна полица № *** / застрахованият е управлявал автомобил под въздействието на алкохол, с висока скорост, изгубва контрол върху управлението и нанася щети на паркирал автомобил /, поради което следва да се плати на кореспондента „А.Х.“ АД изплатеното от него застрахователно обезщетение - 12 554,01 евро и 949,90 евро, в общ размер на 13 505,31 евро.

На 12.01.2016г. ищецът превел на „А.Х.“ АД от своя сметка в Банка ДСК АД сумата от 13 505,31 евро /по двете фактури - за 12 554,01 евро и за 949,90 евро/.

Изложените фактически обстоятелства съдът приема за установени въз основа на събраните по делото доказателства, а именно представените от ищеца писмени доказателства – легализирани документи от преписката за заведена щета в „А.Х.“ АД, касаещи застрахователното събитие – ПТП на 13.06.2015г., в гр.Х., ФР Германия, с управлявания от ответника А. л.а. „Ауди 80“ с ДК № ***, вкл. и приложените документи от наказателното производство, водено срещу виновния водач А. / донесение/протокол за ПТП, доклад за ПТП, експертиза за алкохол, експертиза на щети на МПС, Решение на Районен съд Х.-Харбург /. От последните се установява, че ответникът като водач на л.а. е бил тестван непосредствено след ПТП, и е било констатирано, че е управлявал МПС след употреба на алкохол. Впоследствие от извършената в хода на наказателното дело експертиза е установена и точната концентрация на алкохол в кръвта му – 1,76 на хиляда.

Съдът намира за неоснователно възражението на ответника, че посочените документи не следва да се приобщават към доказателствената съвкупност по делото, тъй като същите са получени от ищеца служебно, по електронен път, във връзка с щета, заведена при „А.Х.“ АД, легализирани са, поради което и отговарят на изискванията на чл. 184 и чл. 185 от ГПК.

Съдът възприема и изготвените и приети в настоящото производство експертизи – икономическа и автотехническа, които са обективни, компетентни и отговарящи в пълнота на поставените въпроси. От заключението на икономическата експертиза се установява, че на 12.01.2016г. ищцовото дружество е превело на „А.Х.“ АД, по застрахователна преписка/щета № 0000-1509-15-604589, сумата 13 504,31 евро, по фактура № 107448/18.08.2015г. – за 12 554,01 евро, и фактура № 108108/22.09.2015г. – за 949,90 евро .

От заключението на автотехническата експертиза се установява механизмът на ПТП – че водачът на процесния автомобил се е движил с несъобразена скорост и е отклонил л.а. в платното за насрещно движение, както и какви действително са били щетите по повредения л.а. Стойността на ремонта е посочена към датата на ПТП, в 2 варианта –първият е по методиката на Наредба № 24. При втория в.л. е остойностило, по използваната от Й. методика, дейностите, които следва да бъдат извършени за ремонт и подмяна на детайли, и ги е определило на 16 182.80 евро с ДДС / при стойност на автомобила в Германия 14 500 евро/, т.е. тотална щета. Посочена е остатъчна стойност 3000 - 6000 евро, ако автомобилът бъде оставен в автоморга за части, не е направена оценка каква е общата част на всички части, които са запазени и могат да бъдат използвани, тъй като за това трябва автомобилът да бъде разкомплектован, липсва и база данни за стойност на частите на автомобила втора употреба в Германия. Съдът намира,

че не следва да се прилага Наредба № 24, а да се приеме посоченият от вещото лице втори вариант - стойност на дейностите, които следва да бъдат извършени за ремонт и подмяна на детайли 16 182.80 евро с ДДС, доколкото целта на застрахователното обезщетение е да покрие щетите към датата на настъпване на застрахователното събитие в държавата, в която е настъпило, и където на практика е извършен ремонтът. Нещо повече, след приключване на ремонта е бил извършен оглед на автомобила от оценител и било направено потвърждение на ремонта на щети, съобразно което е и изплатеното от „А.Х.“ АД застрахователно обезщетение.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира следното :

Задължителната застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ покрива отговорността на застрахования за вреди, причинени на територията на всички държави, членуващи в системата „Зелена карта“, сред които като член на ЕС е и Германия, като осигурява покритие съгласно закона на държавата на събитието, и нанесените вреди при ПТП се покриват от застрахователя на автомобила. „Зелена карта“ е международен сертификат за застраховка, признат от всички държави, членуващи в системата „Зелена карта“ като документ, който удостоверява, че носителят му притежава валидна застраховка „Гражданска отговорност“, покриваща минималните задължителни лимити на отговорност към трети лица, изисквани от закона в посетената страна. Сертификатът покрива отговорността на водача на МПС в трета държава в случай, че той виновно причини имуществени и/или неимуществени вреди на трети лица.

Съгласно чл. 274 ал. 1 КЗ /отм./, застрахователят има право да получи от застрахования платеното от застрахователя обезщетение, когато застрахованият при настъпването на пътно-транспортното произшествие е управлявал моторното превозно средство след употреба на алкохол с концентрация на алкохола в кръвта над допустимата по закон норма. Отговорността на ответника произтича от общото правило, че следва да обезщети причинени от неговото виновно и противоправно поведение вреди.

-

От доказателствата по делото се установява, че към момента на настъпването на застрахователното събитие – ПТП, между деликвента – ответник в настоящото производство, и ищеца има сключена валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, съответно и „Зелена карта“. Полицата и сертификатът „Зелена карта“ са представени в оригинал по делото, договорът е регистриран от ГФ. В този смисъл доводите на процесуалния представител на ответника, че застрахователният договор е сключен с нелицензиран брокер и поради това – нищожен съгласно чл. 26 от ЗЗД, са неоснователни.

Съдът счита, че ищецът е доказал съществуването на валидно застрахователно правоотношение между него и деликвента, както и обстоятелството, че е платил застрахователно обезщетение за настъпило застрахователно събитие на застрахователя на увреденото от деликвента лице. Доказано е и че ответникът е управлявал автомобила след употреба на алкохол, като концентрацията на алкохол в кръвта му е над допустимата по закон – 1,76 промила / поради което и срещу него в Германия е водено наказателно производство и е бил санкциониран за деянието си/.

По силата на чл.213 от КЗ /отм./, след изплащане на обезщетението застрахователят встъпва в правата на увреденото лице до размера на

платеното и разходите. В настоящия случай е доказано извършено от ищеца плащане на застрахователно обезщетение за вредите по пострадалия при ПТП автомобил, което поражда правото на застрахователя на регрес срещу причинителя на увреждането, който не е възстановил доброволно на ищеца, въпреки отправената му за това покана, платените суми.

Претенцията е за сумата 26 412,13 лева, представляваща изплатената от ищеца на кореспондента стойност на изплатеното застрахователно обезщетение, с което са покрити разходите за реално извършения ремонт на автомобила, пропуснатите ползи за дните престой по време на ремонта, такси на застрахователя по ликвидацията на щетата, поради което искът е основателен и доказан в този размер и следва да се уважи изцяло.

Задължението за плащане на платено от застрахователя обезщетение не е срочно, а изискуемостта му е обусловена от покана. От основателността на главния иск следва основателността и на обективно съединения с него иск по чл. 86 ал. 1 от ЗЗД. Съгласно чл. 86 ал. 1, във връзка с чл. 84 ал. 2 от ЗЗД, главниците се дължат заедно с обезщетение за забава в размер на законната лихва, считано от датата на поканата. Видно от представената по делото покана за доброволно плащане от 06.03.2017г., адресирана до А. А., с указан 10-дневен срок за доброволно плащане на сумата от 26 471,05 лева-застрахователно обезщетение и ликвидационно разходи по щета № 0000-15-604589, изплатени от кореспондента на „Л.И.“АД – „А.Х.“, връчена лично на 14.03.2017г., съгласно отразеното на известие за доставка, 10-дневният срок за доброволно плащане изтича на 24.03.2017г., т.е. от тогава се дължи лихва за забава. Такава обаче ищецът е претендирал от по-късна дата – 01.08.2017г., до 16.10.2019г., в размер на 6 031,25 лева, съответно и в този размер следва да се присъди дължимата мораторна лихва.

Главницата се дължи заедно и със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба- 25.11.2019., до окончателното изплащане.

По горните съображения, обуславящи основателността на така предявения регресен иск, и на акцесорни искове, следва в тежест на ответника да се възложат направените от ищеца по делото разноси, съгласно приложения списък по чл. 80 от ГПК – 1 332,77 лева платена д.т., 450 лева депозит за възнаграждения на вещи лица, 915,84 лева за легализация на документи, 450 лева юрисконсултско възнаграждение, 75лв допълнително възнаграждение за вещо лице или общо 3223.61 лева.

Мотивиран така, Окръжният съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА А. А. А., ЕГН *****, от с.Г.В., обл. Р., *** да плати на ЗК“ Л.И.“АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление - гр.С., *** по предявеният иск с правно основание чл. 274 ал. 1 от КЗ /отм./ вр чл.213, ал.1 КЗ/отм/, сумата от 26 412,13 лева/ двадесет и шест хиляди четиристотин и дванадесет лв и 13ст/, представляваща стойността на изплатено застрахователно обезщетение от ЗК“Л.И.“АД на застрахователен агент „А.Х.“ на 25.01.2015г за вреди от ПТП на 13.06.2015г, причинено от А. при управление на л.а „Ауди“, модел 80, с рег № *** в Германия, след употреба на алкохол в кръвта; сумата от 6 031,25 лева/ мест хиляди и тридесет и един лв и 25ст/– мораторна лихва върху главницата за периода от 01.08.2017г. до

16.10.2019г., ведно и със законната лихва върху главницата, считано от деня на предявяване на иска – 25.11.2019г., до окончателното ѝ изплащане, както и сумата от 3223.61 лева, представляващи направени по делото разноси.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд-гр.Велико Търново в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Р.: _____